

BÀI HỌC 7

THÀNH THẬT VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI

CÂU GỐC: “*Song phần rơi vào nơi đất tốt, là kẻ có lấy lòng thật thà tử tế nghe đạo, gìn giữ, và kết quả một cách bền lòng*” (Lu-ca 8:15).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: Lu-ca 16:10; Lê-vi Ký 27:30; Sáng thế Ký 22:1-12; Hê-bơ-rơ 12:2; Lu-ca 11:42; Hê-bơ-rơ 7:2-10; Nê-hê-mi 13.

Một lòng thành thật là gì, và được bày tỏ thế nào? Nhiều người ngày nay nghĩ rằng nói dối đôi khi có thể chấp nhận được, miễn là nói dối việc nhỏ và không gây nhiều thiệt hại. Một số người thậm chí còn tin rằng có những thời gian và địa điểm đặc biệt làm cho nói dối là điều đúng phải làm. Nhưng Kinh Thánh không dạy ý tưởng này.

Sự thật và sự thành thật luôn luôn đi đôi với nhau. Nhưng chúng ta không được sinh ra với xu hướng để thành thật. Chúng ta phải học để nói sự thật. Và là người quản gia tốt của Đức Chúa Trời có nghĩa là chúng ta phải thành thật.

Những điều tốt đẹp xảy ra khi chúng ta thành thật. Thí dụ, chúng ta không bao giờ phải lo lắng về việc bị bắt gặp nói dối rồi phải tìm cách che giấu. Vì vậy, sự thành thật là một phần quan trọng trong đời sống Cơ Đốc nhân. Thông thường, trong thời gian khó khăn, chúng ta cảm thấy bị cám dỗ để nói dối. Vì vậy, điều rất quan trọng là phải thành thật trong mọi nơi và mọi lúc.

Trong bài học tuần này, chúng ta sẽ nghiên cứu về đề tài thành thật với tiền của chúng ta và hoàn trả tiền phần mười. Hoàn trả tiền phần mười là trả lại cho Đức Chúa Trời 10% số tiền chúng ta nhận được. Chúng ta sẽ nghiên cứu tại sao trả mười phần trăm cho Đức Chúa Trời thì rất quan trọng đối với công việc của chúng ta là người quản gia tất cả mọi thứ mà Đức Chúa Trời giao phó cho chúng ta.

THÀNH THẬT VỚI CHÍNH MÌNH

Một điều mà hầu hết chúng ta đều cảm nhận là chúng ta không thích sự giả dối. Chúng ta không thích điều đó khi thấy ở người khác. Tuy nhiên, không dễ dàng để nhìn thấy điều đó trong chính chúng ta, và khi nhìn thấy, chúng ta có xu hướng bào chữa các hành động để biện minh cho chúng, để làm giảm ý nghĩa của chúng. Chúng ta có thể nói, *Ồ, lời nói dối của tôi không tệ lắm. Đó chỉ là một lời nói dối nhỏ, không thật sự quan trọng.* Chúng ta có thể lừa dối mình, nhưng chúng ta không thể lừa dối Đức Chúa Trời.

“Nhiều thành viên trong hội thánh nói họ tin vào lẽ thật. Nhưng họ không thành thật trong những gì họ nói và làm. Những lời nói dối của họ khiến họ hăm hăm trong đời sống thiêng liêng. Họ không liên kết với Đấng Christ. Và như vậy, họ đang lừa dối chính linh hồn của họ.” – Phòng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 4, tr. 310.

Đọc Lu-ca 16:10. Đức Chúa Giê-su nói đến nguyên tắc quan trọng nào trong câu này? Nguyên tắc đó giúp chúng ta thế nào để thấy tầm quan trọng của sự trung tín, kể cả trong “những việc rất nhỏ” (Lu-ca 16:10)?

Đức Chúa Trời biết chúng ta dễ trở nên thiếu thành thật khi nói đến những thứ chúng ta sở hữu. Vì vậy, Ngài ban cho chúng ta một “phương thuốc” mạnh mẽ để giúp chúng ta chữa bệnh giả dối và ích kỷ. Ngài truyền chúng ta làm gì để chống lại bệnh này? Ngài truyền chúng ta trả tiền phần mười, nghĩa là trả lại cho Ngài 10% tất cả những gì chúng ta nhận được.

Đọc Lê-vi Ký 27:30 và Ma-la-ti 3:8. Những câu này dạy gì? Lẽ thật này có thể giúp chúng ta giữ được lòng thành thật thế nào?

“Đức Chúa Trời không đòi hỏi chúng ta trả tiền phần mười vì chúng ta cảm thấy rộng lượng. Ngài không đòi hỏi chúng ta phải trả tiền phần mười để tỏ lòng biết ơn Ngài. Thay vào đó, chúng ta trả 10 phần trăm thu nhập của mình cho Ngài bởi vì hành động này là thành thật. Suy cho cùng, số phần mười là thuộc về Chúa, và Ngài đòi hỏi chúng ta trả lại cho Ngài số tiền của chính Ngài... Sự thành thật là một nguyên tắc quan trọng trong việc kinh doanh. Cũng vậy, sự thành thật phải là một phần của tất cả những gì chúng ta làm cho Đức Chúa Trời.” – Phòng trích Ellen G. White, *Education*, tr. 138, 139.

Trả tiền phần mười giúp bạn thế nào để nhớ ai thật sự là người sở hữu tất cả những gì bạn có? Tại sao điều quan trọng là không bao giờ quên là ai sở hữu tất cả những gì thuộc về chúng ta?

ĐỜI SỐNG ĐỨC TIN

Đọc Sáng thế Ký 22:1-12. Câu chuyện này nói cho chúng ta về đức tin của Áp-ra-ham mạnh như thế nào?

Đời sống đức tin không phải là một biến cố xảy ra chỉ một lần. Chúng ta không chứng minh rằng chúng ta trung tín bằng cách chia sẻ niềm tin một cách mạnh mẽ chỉ một lần.

Cơ Đốc nhân tiếp tục kinh ngạc trước hành động đức tin của Áp-ra-ham với Y-sác trên núi Mô-ri-a (Sáng thế Ký 22). Nhưng Áp-ra-ham đã không bày tỏ đức tin chỉ một lần trong đời. Không, ông đã sống đời đức tin và vâng lời trước khi có hành động đức tin trên Núi Mô-ri-a. Thật vậy, đức tin của Áp-ra-ham đã khiến ông làm được những gì ông đã làm trên Núi Mô-ri-a. Nhưng điều gì sẽ xảy ra nếu ông không trung thành với Đức Chúa Trời trước khi Ngài truyền ông dâng hiến con trai mình trên Núi Mô-ri-a? Thì ông không bao giờ đậu bài thi đó. Nhưng Áp-ra-ham đã đậu bài thử nghiệm vì ông là một người có đức tin. Ông cũng đã sống một đời đức tin sau khi Đức Chúa Trời thử thách sự trung thành của ông trên Núi Mô-ri-a

Câu chuyện của Áp-ra-ham dạy chúng ta như thế nào là những người quản gia của Chúa? Sự trung tín của một quản gia không phải là hành động của một lần mà thôi. Nhưng theo thời gian, đức tin của chúng ta sẽ đậm rề càng ngày càng sâu hơn và mạnh hơn, hoặc nó sẽ đậm rề cạn và yếu hơn. Tất cả mọi thứ phụ thuộc vào cách chúng ta xây dựng đức tin của mình.

Hê-bơ-rơ 12:2. Câu này nói về đức tin của chúng ta đến từ đâu và làm thế nào để có đức tin này?

Chúng ta phải là những nhà quản gia trung thành của mọi thứ mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta. Cách duy nhất để làm điều đó là “nhìn xem Đức Chúa Jê-sus, là cội rễ và cuối cùng của đức tin, tức là Đấng vì sự vui mừng đã đặt trước mặt mình, chịu lấy thập tự giá, khinh điều sỉ nhục, và hiện nay ngồi bên hữu ngai Đức Chúa Trời” (Hê-bơ-rơ 12:2). Câu “cuối cùng của đức tin” chỉ được dùng trong câu này trong Tân Ước. Câu này cũng có thể được viết theo cách này, “Đấng [Chúa Giê-su] làm cho đức tin chúng ta trọn lành.” Tức là Đức Chúa Giê-su muốn giúp đức tin của chúng ta lớn lên và trở nên trọn vẹn và đầy đủ (Hê-bơ-rơ 6:1, 2). Vì vậy, chúng ta phải sống cuộc đời đức tin, rồi chúng ta sẽ phát triển mạnh mẽ hơn.

Theo thời gian đức tin của bạn đã phát triển và trở nên mạnh mẽ hơn thế nào? Hoặc có thể bạn cảm thấy đức tin của mình yếu đi. Tại sao yếu?

BÀY TỎ ĐỨC TIN CỦA CHÚNG TA

Hôm qua, chúng ta đã học biết rằng đức tin là một kinh nghiệm tiếp tục phát triển. Đức Chúa Giê-su giúp đức tin của chúng ta lớn lên và trở nên trọn vẹn. Ngài làm cho chúng ta “tấn tới sự trọn lành” (Hê-bơ-rơ 6:2) bằng cách truyền chúng ta phải trả tiền phần mười. Chúng ta phải hiểu làm thế nào để trả tiền phần mười một cách đúng đắn. Trả tiền phần mười không phải là mua vé lên thiên đàng. Tuyệt đối không! Thay vào đó, trả tiền phần mười là cách chúng ta bày tỏ đức tin và những điều chúng ta tin ở trong lòng.

Bất cứ ai cũng có thể nói họ có đức tin và tin vào Đức Chúa Trời và Đức Chúa Giê-su. Như chúng ta biết “ma quỷ cũng tin như vậy!” (Gia-cơ 2:19). Nhưng đức tin phải có việc làm. Vì vậy, chúng ta bày tỏ đức tin của mình khi lấy 10 phần trăm lương của chúng ta và trả lại cho Đức Chúa Trời.

Đọc Lu-ca 11:42. Tại sao Đức Chúa Giê-su dạy trả tiền phần mười là việc phải làm? Làm thế nào trả tiền phần mười cho thấy chúng ta công bằng với những người khác và chúng ta yêu mến Đức Chúa Trời?

Trả tiền phần mười cho thấy chúng ta lệ thuộc vào Đức Chúa Trời, và tin cậy vào Đức Chúa Giê-su để cứu chúng ta. Và trả tiền phần mười bày tỏ chúng ta tin rằng “Ngài đã xuống phước cho chúng ta... đủ mọi thứ phước thiêng liêng” (Ê-phê-sô 1:3), và tin vào lời hứa của Đức Chúa Trời.

“Đức Chúa Trời đã lập kế hoạch trả tiền phần mười. Đó là một kế hoạch đẹp và giản dị. Mọi người đều có thể làm theo với đức tin và lòng can đảm, bởi vì chương trình đến từ Đức Chúa Trời. Chương trình này kết hợp những gì đơn giản với những gì hữu ích. Chúng ta không cần phải có kiến thức đặc biệt để hiểu và làm theo. Mọi người đều có thể tham gia vào công việc quý giá là cứu linh hồn. Và mọi người: đàn ông, đàn bà và thanh thiếu niên có thể trở thành người quản gia tiền bạc cho Chúa. Mỗi người có thể giúp đỡ trong việc thỏa đáp nhu cầu tài chánh của hội thánh để làm công việc của Đức Chúa Trời.” – Phòng trích Ellen G. White, *Counsels on Stewardship*, tr. 73.

Đọc Sáng thế Ký 28:14-22. Trong các câu này, Đức Chúa Trời đã ban cho Gia-cốp một lời hứa. Gia-cốp đã trả lời thế nào?

Bạn có kinh nghiệm được thưởng khi trả tiền phần mười không? Nếu có, thế nào? Trả tiền phần mười giúp đức tin của bạn phát triển thế nào?

THÁNH CHO ĐỨC GIÊ-HÔ-VA

Đức Chúa Trời truyền chúng ta phải trả lại cho Ngài phần mười. Phần mười là 10% của tất cả số tiền chúng ta nhận được. Nhưng làm thế nào chúng ta có thể dâng cho Đức Chúa Trời những gì Ngài đã sở hữu?

Đọc Lê-vi Ký 27:30. Hai ý tưởng quan trọng nào về việc trả tiền phần mười được thấy trong câu này?

“Phần mười thuộc về Chúa, vì thế, phần mười là thánh. Phần mười không trở nên thánh vì chúng ta hứa sẽ trả lại cho Chúa, và không trở nên thánh khi chúng ta trao cho Ngài. Thay vào đó, phần mười là thánh vì đã thuộc về Chúa. Không ai có thể làm cho phần mười thành thánh bằng cách dâng nó cho Chúa. Tại sao? Bởi vì phần mười không bao giờ là của chúng ta.” – Phỏng trích Ángel Manuel Rodríguez, *Stewardship Roots* (Silver Spring, MD: Stewardship Ministries Department, 1994), tr. 52.

Chúng ta không làm phần mười thành thánh. Chỉ có Đức Chúa Trời có quyền năng đó. Chúng ta chỉ là những quản gia của Ngài. Nhiệm vụ của chúng ta là trả lại cho Chúa những gì thuộc về Ngài. Chúng ta trả phần mười cho Đức Chúa Trời để làm một công việc đặc biệt. Dùng tiền phần mười vì bất kỳ lý do nào khác là không trung thực. Trả tiền phần mười là điều mà chúng ta luôn luôn phải làm.

Trong Hê-bơ-rơ 7:2-10, Phao-lô nói rằng Áp-ra-ham dâng phần mười cho Mên-chi-xê-đéc. Áp-ra-ham bày tỏ thế nào với lý do để trả tiền phần mười? Áp-ra-ham thật sự dâng phần mười cho ai?

Ngày Sa-bát và phần mười đều là thánh. Chữ “thánh” có nghĩa là “chỉ dùng cho Đức Chúa Trời.” Cả ngày Sa-bát và phần mười đều thuộc về Ngài.

“Đức Chúa Trời đã đặt ngày thứ bảy là ngày thánh. Ngài đã biệt riêng ngày Sa-bát khỏi những ngày khác. Ngày Sa-bát là thánh ngày nay cũng như ngày xưa khi Ngài nghỉ ngày thứ Bảy sau khi tạo nên trái đất.

“Một phần mười phải được biệt riêng khỏi những gì chúng ta kiếm được. Thật vậy, “thánh đối với Chúa.” Tàn Ước không giải thích tại sao chúng ta phải trả phần mười hoặc tôn vinh ngày Sa-bát. Lý do cho cả hai đều rõ ràng... Chúng ta dâng cho Đức Chúa Trời thời gian mà Ngài đã biệt riêng làm của Ngài. Và chúng ta trả lại cho Ngài một phần tiền mà chúng ta kiếm được vì phần đó thuộc về Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Counsels on Stewardship*, tr. 66.

Làm thế nào bạn có thể luôn luôn nhớ rằng một phần mười của bạn là “thánh”?

DÂNG CHO CHÚA DẪN ĐẾN SỰ SỐNG MỚI TRONG ĐỨC CHÚA GIÊ-SU

Ê-xê-chia là vua của Giu-đa. Ông trị vì một thời gian rất dài. Đức Chúa Trời đã ban phước cho dân Ngài trong thời gian này. Thật ra, lần cuối cùng Đức Chúa Trời ban phước cho dân của Ngài là trong thời vua Đa-vít và Sa-lô-môn cai trị cả Y-sơ-ra-ên. Trong 2 Sử ký 29-31, chúng ta đọc câu chuyện về vua Ê-xê-chia. Câu chuyện kể về một thời gian đặc biệt của sự tăng trưởng thiêng liêng trong nước. “Ê-xê-chia làm điều thiện trước mặt Đức Giê-hô-va” (2 Sử ký 29:2). Ngoài ra, trong thời gian này, sự thờ phượng trong đền thờ của “Đức Giê-hô-va đã lập lại rồi (2 Sử ký 29:35; cũng đọc 2 Sử ký 30:5). “Ấy vậy, ở Giê-ru-sa-lem có sự vui mừng cả thể” (2 Sử ký 30:26). “Người Y-sơ-ra-ên đi ra các thành Giu-đa, đập bể những trụ thờ, đánh đổ các thần A-sê-ra, phá dỡ những nơi cao” (2 Sử ký 31:1). Đời sống thiêng liêng mới đã thức dậy trong tâm trí của người dân, khiến họ dâng nhiều món quà cho Đức Chúa Trời và trả tiền phần mười. Phần mười là 10% của tất cả số tiền mà một người nhận được.

Nê-hê-mi 9:2, 3 đưa ra một thí dụ khác về mối liên hệ giữa đời sống thiêng liêng mới và dâng phần mười. Như đã trình bày trong các câu này, đời sống thiêng liêng mới nghĩa là gì? Hãy đọc Nê-hê-mi 13 về cách ông thay đổi mọi thứ tốt hơn. Ông đã cải tiến đền thờ của Đức Chúa Trời (Nê-hê-mi 13:4-9). Sau đó, dân Giu-đa đã làm gì? (Đọc Nê-hê-mi 13:12).

“Đời sống mới trong Đức Chúa Giê-su và cải thiện đời sống thiêng liêng là hai điều khác nhau. Đời sống mới trong Chúa Giê-su cho thấy chúng ta có một đời sống thiêng liêng mới, nghĩa là các quyền lực của tâm trí chúng ta được ban cho sự sống mới, cũng có nghĩa là được phục sinh từ cái chết thiêng liêng. Nhưng cải thiện đời sống thiêng liêng nghĩa là thay đổi ý tưởng, niềm tin và thay đổi mọi thứ chúng ta làm và cách chúng ta hành động” – Phòng trích Ellen G. White, *Christian Service*, tr. 42.

Có một mối liên hệ giữa một đời sống thiêng liêng mới và việc trả tiền phần mười. Điều gì sẽ xảy ra nếu chúng ta không trả tiền phần mười? Thì kinh nghiệm của chúng ta về một đời sống thiêng liêng mới trở nên hâm hẩm, không có quyền lực. Nhưng Đức Chúa Trời ban cho chúng ta đời sống thiêng liêng mới và cải thiện lối sống của chúng ta. Những thay đổi này thật sự là cách Ngài đòi hỏi chúng ta hứa sẽ thay đổi. Và trả tiền phần mười là một phần của lời hứa đó. Vì vậy, chúng ta không thể giữ lại tiền phần mười của Đức Chúa Trời. Nếu làm như vậy, chúng ta không thể mong đợi Ngài ban cho những điều chúng ta cầu xin Ngài.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Đức Chúa Trời đã khởi đầu tất cả các giao ước trong Kinh Thánh, và Ngài dẫn dân Ngài vào trong các giao ước này (Hê-bơ-rơ 8:10). Các giao ước của Chúa bao gồm nhiều lời hứa cho thấy tình thương yêu, lòng thương xót, và sự mong muốn của Ngài để cứu chúng ta.

Một giao ước với Đức Chúa Trời bao gồm nhiều thứ: (1) Đức Chúa Trời; (2) những người chấp nhận; (3) các điều kiện của giao ước; (4) chấp nhận các điều kiện giữa Chúa và dân của Ngài; (5) các hình phạt vi phạm giao ước; và (6) nhiều cách mà Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho dân sự khi họ tôn trọng giao ước của Ngài với họ. Trong Ma-la-chi 3:9, 10, chúng ta thấy tất cả sáu phần của một giao ước trong việc giảng dạy về trả tiền phần mười. Ngoài ra, Ma-la-chi 3:9, 10 nói về những cách đặc biệt mà Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho dân Ngài vì đã trả tiền phần mười. Trả tiền phần mười bày tỏ đức tin của chúng ta nơi Đức Chúa Trời, và cho thấy chúng ta từ chối để coi sự giàu có là điều quan trọng nhất trong đời sống của mình. Và trả tiền phần mười cho thấy điều tốt có thể đến từ tấm lòng của một tội nhân mà Đức Chúa Trời đã làm mới lại.

“Một tinh thần ích kỷ ngăn cản người ta không dâng lại cho Đức Chúa Trời những tiền bạc thuộc về Ngài. Đức Chúa Trời đã có một giao ước đặc biệt với con người, là nếu họ trả lại cho Ngài mười phần trăm tổng số tiền họ có để xây dựng nước của Ngài thì Ngài hứa sẽ ban phước cho họ đầy tràn, nhiều đến nỗi sẽ không có chỗ chứa. Nhưng nếu họ giữ lại những gì thuộc về Ngài thì sao? Thì Chúa nói rõ ràng, “Các người bị rửa sả, vì các người, thầy cả nước, đều ăn trộm ta” (Ma-la-chi 3:9). – Phỏng trích Ellen G. White, *Counsels on Stewardshi*, tr. 77.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Tại sao trả tiền phần mười là một phần quan trọng của đức tin?
2. Bạn có lời khuyên nào cho người nói, “Tôi không thể trả tiền phần mười?” Bạn có thể làm gì để giúp người này?
3. Phần mười là thánh. Làm thế nào để sự kiện này thay đổi cách bạn cảm thấy và suy nghĩ về trả tiền phần mười?